

ביתנו החדש

ארגון לשלום בית וחנוך ילדים, בראשות הרה"ג אבנר קוזאס שליט"א

ביחד

ריהוט ומוצרי חשמל

כלל גדול יש בידנו, 'מה שבא בקלות - לא מעריכים'.

דבר שלא עמלת עליו ולא טרחת להשיגו, אם תקבלו במתנה, לא תעריך אותו ואולי אפילו תזלזל בו. אבל דבר שטרחת ועמלת ושילמת עליו יהיה חביב בעיניך, ובכל יום תשתמש בו.

אמרו חז"ל: **'אדם רוצה בקב שלו מתשעה קבין של חבירו'**. כלומר, קב של חיטה שאדם טרח בו וזרע וגידל אותו, חביב עליו יותר מתשעה קבין שמישהו אחר נתן לו. עגבנייה שאדם גידל, יותר טעימה לו מעגבניות יפות שקנה בשוק.

לפעמים קורה שהורי הכלה נתנו לזוג הצעיר סלון חדש במתנה אבל הוא **דמוי עור**. מידי פעם כשהבעל יושב על הספה הוא מזמזם: דמוי, הכל כאילו, לא יכלו להוסיף עוד כמה גרושים ולקנות עור אמיתי? הכל אצלם כאילו...

אתם שומעים את הזלזול וחוסר ההערכה? זוג יקר, ישנם זוגות שאפילו מזרון לא קיבלו מהוריהם, וגם מכונת כביסה לא היתה להם.

נחשוב לרגע, למה הבעל הזה לא מרוצה וגם קצת מאוכזב? מכיון שהוא קיבל את זה במתנה, זה הגיע אליו בקלות!

אבל אם חמיו לא היה נותן לו כלום, והוא היה מפריש מהאוכל שלו וחוסך פרוטה לפרוטה, ומהחיסכון הזה היה קונה לעצמו סלון **דמוי עור**, אז בכל פעם שהוא היה מתיישב על הספה הוא היה נהנה ואומר לאשתו: נכון שלא צריך לקנות עור, סתם בזבזו כסף, הדמוי עור הזה יותר טוב מעור... כעת הוא מעריך, מכיון שהוא עמל על זה, וזה לא בא לו בקלות.

חמותה של ציפי נתנה לה מכונת כביסה חדשה לחתונה. אחרי חודש המכונה התקלקלה... וציפי אמרה לעצמה: לא הייתה יכולה לקנות לנו מכונה יותר משוכללת, יש להם כסף... למה הכל סוג ב'?... אבל אם ציפי היתה עמלה וקונה מכספה מכונת כביסה כזו, אז אם היא תתקלקל, היא תאמר לעצמה: גם כשהמכונה מקולקלת היא עדין טובה, אפשר לתקן אותה והיא תהיה כמו חדשה...

פרשת השבוע

מלך ליום אחד

"שֵׁשֶׁת יָמִים יַעֲשֶׂה מְלָאכָה וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת... וְשָׁמְרוּ בְּנֵי יִשְׂרָאֵל אֶת הַשָּׁבָת לַעֲשׂוֹת אֶת הַשָּׁבָת לְדֹרֹתָם... כִּי שֵׁשֶׁת יָמִים עָשָׂה יְהוָה אֶת הַשָּׁמַיִם וְאֶת הָאָרֶץ וּבַיּוֹם הַשְּׁבִיעִי שָׁבַת וַיִּנְכַּס."

ענין השבת הוא דבר נפלא ונשגב, מהפסוקים הללו אנחנו לומדים שעיקר המנוחה ביום השבת הוא מנוחת הנפש - "שבת וינכש" - מנוחת הגוף אינה נקראת מנוחה אם האדם לא רגוע. כיצד ניתן להגיע לרגיעה מוחלטת ביום השבת? אמרו חז"ל "ששת ימים יַעֲשֶׂה מְלָאכָה..." מהמילה יַעֲשֶׂה נלמד שכל מלאכתך עשויה כבר וממילא אפשר להיות רגוע.

אבל אם נקשה ונשאל אבל עדיין ישנם עוד הרבה דברים לעשות בשבוע הבא ועצרנו אותם באמצע אם כן איך אפשר להרגיש שהכל כבר עשוי?? התשובה לכך נעוצה במילה יַעֲשֶׂה! המלאכה נעשית מאליה. כלומר, אם אדם מרגיש שהוא זה שעושה באמת, הוא לא יסיים לעולם את מלאכתו, אבל אם הוא מבין שמישהו אחר עושה בשבילו אז הוא רגוע והכל נראה אחרת.

כולנו יודעים שלפעמים הכל מצליח וזורם ולפעמים הכל תקוע ונעצר. לכל דבר בחיים צריך שתהייה סיועא דשמיא - כלומר עזרה מהשמיים. וצריך שתשרה ברכה בדבר ואז ההצלחה בטוחה, ואם אין ברכה אפילו דברים פשוטים קשה לבצע.

השבת היא מקור הברכה, כמו שאומרים בפיט לכה דודי: "לקראת שבת לכו ונלכה כי היא מקור הברכה". לכן, כסף שמרוויחים בשבת אין בו ברכה!

לפני שנים למד אצלי יהודי שחזר בתשובה והיה נהג מונית. הוא סיפר לי שכשהיה עובד בשבת הוא היה מרוויח אלפים... היום כשהוא שומר שבת, הוא מספר לא נשאר לו אגורה מאותם כמויות כסף שהיו לו ואפילו דירה הוא לא הצליח לקנות בכסף הזה ונשאר לגור בשכירות.

ומהו הרעיון של שבת? כל השבוע האדם הוא עֶבֶד! עבד למשכנתא, עבד לניקיונות, עבד לטלפונים, עבד לבישולים, עבד לפרנסה... יום אחד הוא עוזב את הכל מתרחץ, מתבשם, לובש בגדים של חתונה ונשאר בבית כאשר הכל מוכן ומזומן מבעוד יום. מנתק עצמו מכל סערות השבוע, מתרכז באשתו והילדים ובמה שקורה בבית. מתנתק מהטלפון, החדשות, וכל הדברים המטרידים ומתחיל להרגיש אחרת.

בשבת לא מדליקים אור, לא מבשלים, ולא עושים מלאכה. כי מלך לא מדליק אור כשנכנס, ומכבה כשיוצא, הכל נעשה אוטומט. לא מבשלים כי מלכה שעומדת ומבשלת אינה מלכה! לא עושים מלאכה כי בני מלכים הם לא עבדים...

אלא הכל מוכן ועשוי קודם השבת ומה שנשאר זה להנות ולהתעלות מהשבת שנתן לנו הקב"ה.

בברכת שבת שלום - אבנר קוזאס

דיחה

אדם אחד כל הזמן היה רב עם אשתו. בשיא הצער, הוא החליט לפנות אל הרב. הרב שמע על הבעיות בין בני הזוג בבית ואמר: "עצתי היא כזו: עליך להתאורר וללכת מידי יום שלושה קילומטרים!" היהודי שמח על הפתרון וקיבל את העצה. לאחר כחודש התקשר אליו הרב לדרוש בשלומן "עצתי עזרה לך? המצב בבית השתפר?", "אין לי מושג", ענה הבעל, "אני כבר 90 קילומטרים רחוק מהבית..."

"ד' כתות אינם מקבלים פני השכינה: כת שקרנים, כת חנפים, כת ליצים, כת מספרי לשון הרע. אוי לנו כי כמעט כל אדם נכשל בכולן או במקצתם" (החיד"א)

כתגם השבוע

לא להרביץ

אנו ההורים נתקלים מידי יום בתופעת האלימות בתוך הבית. הילדים מתקוטטים ומרביצים ולפעמים גם בצורה אכזרית, אם כן מה עלינו לעשות? יש שרוצים לטעון - תנו להם להסתדר, הם קצת "יחטפו" אחד מהשני וילמדו להסתדר בכוחות עצמם. הטענה הזו במקרה כזה של אלימות איננה נכונה! **על אלימות לא מבליגים!** אלימות חייבים למגר ולהפסיק באופן מידי. ילד או ילדה שיתרגלו להציק ולהרביץ כשהם קטנים תתפתח בהם מידת האכזריות ויהפכו לאלימים באמת כשהיו גדולים בהפסקות **בבית הספר** חייבים להשים משגיחים שלא יתפתחו מריבות ותגרות, הצקות והשפלות. **גם בבית** ההורים ישימו לב לאחים הגדולים שלא יציקו וירביצו לקטנים וילחמו בדבר זה בתוקף! **בבית שלנו מדברים רק עם הפה ולא עם הידים!!!**

כאשר שניים מתקוטטים צריך מיד לפעול לפי הכלל - **"הפרד ומשול"**. להפריד בניהם ולשלוח כל אחד למקום אחר, גם לא צריך להתעניין מי אשם ומי התחיל כי אין שום הצדקה להרמת ידיים. כדאי להנהיג בבית שילד שהרביץ יתן לאחיו משהו משלו - מהחפצים האישיים שלו, ובכך ילמד שכל מכה עולה לו "כסף". ובחלק של "העשה טוב", כדאי להרבות בסיפורים של מעשי חסד, התנהגות חברתית הולמת. לשנן עם הילדים שחזק וגיבור זה אותו אדם שלא מרביץ ולא פוגע, נלמד אותם שלהיות גדול זה להגן על האחים הקטנים ולדבר עליהם יפה. זאת ועוד, עלינו ההורים והמחנכים להדגיש ולומר להם שאם הציקו לכם לא להחזיר אלא יש לפנות אל ההורה או המחנך ולומר לו על המכה או ההצקה. ומצד שני אנחנו ההורים והמחנכים **חייבים** לטפל בכל מקרה בצורה חזקה ומקיפה ולא לוותר, כך שהנפגע יראה שיש לו מי שיגן עליו.

סיפור לשבת

השגחה מופלאה

יום שישי, על דלת ביתו של מרן הגאון רבי נסים קרליץ מתדפק יהודי, מעטפת כסף נתונה בידי, הדלת נפתחת, והאיש נכנס אל חדרו של הצדיק. "התרומה עבור כולל החזון אי"ש" אומר הלה. ברכת "וישר כח" מלווה את האיש בדרכו החוצה. השבוע חלף, יום שישי קרב ובא. שוב נצטר כסף במעטפה, ובהגיע יום שישי עושה היהודי את דרכו למסור את התרומה למרן הגאון ר' נסים קרליץ עבור החזקת הכולל. מעשה זה חזר על עצמו מידי יום שישי במשך שנים ארוכות. יום אחד, לאחר שנים רבות, צעד רבינו ברחובות בני ברק, בהיותו שקוע בלימוד, תוך כדי הילוכו הסיח דעתו מהדרך, ולפתע בלי שהתכוון כלל מצא עצמו ברחוב ירושלים שבעיר בני ברק. עוד לפני שהספיק לשוב על עקבותיו, נקלע רבינו להלוויה שעשתה את דרכה ברחוב ירושלים. כמובן שרבינו הצטרף אל המלווים כפי שמורה ההלכה. עודו צועד אחר מיטת הנפטר והנה ניגש אליו אחד המלווים, היה זה היהודי אשר הגיע מידי ערב שבת לתרום כסף עבור החזקת הכולל. נרגש ותמה פנה אל הגאון רבי נסים בשאלה: כיצד ידע הרב להגיע אל הלוויה?" רבינו לא הבין את שאלתו והשיב בפליאה: "לא ידעתי ולא התכוונתי למאומה. רגליי הוליכו אותי לכאן בלי כוונה, ומכיוון שנקלעתי להלוויית המת המשכתי ללוות כמו שמורה ההלכה." "הרי זו השגחה מיוחדת משמים!", היהודי התרגש מאוד "היהודי הנפטר הוא זה שתרם את הכסף לכולל חזון איש מידי יום שישי, ומאחר שהגדיב זה רוצה

להישאר בעילום שם הוא עשה אותי שליח להעביר את הכסף מידי שבוע בשבוע לרבינו במשך שנים רבות. והנה לפתע רואה אני את הגאון" ד משתתף בעצמו בהלוויה". כאשר שמע זאת הגאון רבי נסים אמר: "ההסבר לזה הוא שזכות החזקת התורה של אותו נפטר היא זו שגרמה שאזכה לגמול עמו הכרת הטוב המגיע לו, ובזכות זו נקלעתי לרחוב ירושלים ללא צורך, רק כדי שאוכל ללוות אותו בדרכו האחרונה".

שמירה על הפה

מעשה ביהודי שהתגורר בירוחם והיה עובד בבאר שבע, ולימים נפטר ביום שישי, מיהרו בניו לקברו לפני כניסת השבת, ומאחר ונהגו שאין הילדים מלווים את אביהם לקבר, רק ה'חברא קדישא' הייתה בשעת הקבורה. אחרי ה'שבעה' התברר האסון הנורא, אביהם נקבר בחלקה של גויים. מיהרו הבנים לדרוש להוציא את אביהם ולקברו בחלקה יהודית, אך משרד הבריאות התנגד בכל תוקף, כי אחרי שבוע שיא הריקבון, והתולעים שולטות בגופה. הללו המשיכו ללחוץ ולבסוף פתחו את הקבר, ולהפתעתם היה אביהם שלם ולא שלטו בגופו תולעים ולא היה שום ריקבון. כששאלו את הבנים, במה אביהם זכה לכך, הרי היה יהודי פשוט, מוכר ירקות בשוק? ענו הבנים ששני דברים היה עושה תמיד: היה הראשון לנשק את הס"ת כשהוציאו אותו מהארון, ותמיד היה שומר פיו מלדבר בבית-הכנסת. (פניני עין חמד)

העלון מוקדש

לע"נ

שמואל בן רחל ז"ל

אושרת בת מרים ז"ל

ולרפו"ש

ציפורה בת שרה הי"ו

הגדה של פסח

חדש! חדש! חדש!

הגדת 'אבות לבנים' מאת הרב אבנר קוואס שליט"א

עם הדרכה להורים להפעלת הילדים כדי להפוך את ליל הסדר למרתק

ניתן להשיג בחנויות הספרים המובחרות | בטל': 02-5370271